

Dosarul nr. 1ra-523/2022
1-20129372-01-1ra-05042022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Barîliuc Denis xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.10.2020 – 11.01.2021;

Instanța de apel: 04.02.2021 – 21.12.2021;

Instanța de recurs: 05.04.2022– 01.06.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 11 ianuarie 2021, Barîliuc Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar închis.

S-a dispus de a încasa de la inculpat în contul statului suma de 35 158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Barîliuc Denis pe 19 februarie 2020, la aproximativ ora 22:10, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin proces-verbal nr.79 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului din 20 februarie 2020, aflându-se la domiciliul său, situat în xxx, în urma unor relații ostile și a unui conflict iscat spontan între el și Babenco Mihail, ca rezultat al acțiunilor ilegale, urmărind scopul vătămării integrității corporale, intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu cuțitul în regiunea membrelor inferioare și mâinii stângi. Ca urmare, în rezultatul leziunilor corporale periculoase pentru viață provocate de către Barîliuc Denis, a survenit decesul lui Babenco Denis.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202019C0052 din 26 martie 2020, sa stabilit că moartea cet. Babenco Mihail, anul nașterii 1983, a survenit în rezultatul șocului hemoragie dezvoltat de hemoragia externă ca urmare a plăgii înțepate-tăiate a coapsei drepte cu prezența orificiului de intrare pe piele, cu

marginile regulate, cu prezența canalului plăgii cu lungimea de 8,5 cm, cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii (cu hemoragii difuze în ele), arterei și venei femurale, ce se confirmă prin depistarea acestora la examinarea medico-legală a cadavrului, cât și a semnelor de hemoragie: lividități cadaverice insulare, slab pronunțate, petele Minakov sub endocard, anemia generalizată a organelor interne, adevărate histologic.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202019P0103 din 21 februarie 2020, s-a stabilit că la cet. Barîliuc Denis, 36 ani careva leziuni corporale la momentul expertizei medico-legale nu au fost depistate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Barîliuc Denis întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(4) Cod penal - „*Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei*”.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, pe parcursul examinării cauzei a explicat că nu avut intenția de a-i provoca vătămări corporale grave victimei, deoarece împreună cu Babenco Mihail și Sidorov Serghei se odihneau la vilă, totul a fost liniștit și calm până în momentul în care a apărut o ceartă între Sidorov Serghei și partea vătămată din cauza consumului de droguri. În rezultat, între ei a început o încăierare, în care Sidorov Serghei i-a aplicat câteva lovituri părții vătămăte și l-a aruncat la pământ, i-a despărțit și i-a cerut lui Sidorov Serghei să plece acasă, după care i-a explicat părții vătămăte că nu este acceptabil să consume droguri și este mai bine pentru el să se ocupe de educația copiilor săi.

Totodată, pe partea vătămată o cunoștea de o perioadă scurtă, văzându-l aproximativ de 15 ori, deoarece vila lui nu este departe de a sa. Îi era cunoscut faptul că acesta consumă droguri și a fost condamnat pentru furt.

De asemenea, apelantul a enunțat că, locuiește într-o zonă de pădure, casa sa aflându-se la 15 minute de localitate, iar lângă casă nu locuiește nimeni pe o rază de 2 km, în cazul unui strigăt nu poate fi auzit și ajutat de nimeni. Pe 13 februarie 2020 a revenit acasă din cauza pandemiei și pe 19 februarie 2020 l-a invitat pe Sidorov Serghei în vizită, având în vedere că acesta îngrijea de casa în timp ce era plecat. Între timp a venit Babenco Mihail și s-a așezat cu ei la masă. După ce s-a despărțit de aceștia, Babenco Mihail s-a întors pe neașteptate și a luat un ciocan de la pământ și s-a aruncat asupra sa, în timp ce el stătea calm pe canapea.

În acest sens, inculpatul a notat că, este de complexie sportivă și după ce a fost atacat de partea vătămată s-a aplecat, l-a apucat de centură și l-a aruncat peste el și au căzut împreună pe cărămizile care se aflau alături de divan, însă ciocanul din mâna nu a fost aruncat, ținându-se de haina sa, s-a ridicat și la trântit pe divan, în timp ce îl ținea pe acesta de talie, ascunzând capul în zona centurii, nu-i permitea să îl lovească. Tot acest timp nu a putut să se rupă de la acesta și nu putea să-l calmeze verbal.

La fel, inculpatul a relatat că, în buzunarul lateral de la pantaloni se afla un

cuțit turistic, pe care cu o mână l-a scos din buzunar, iar cu altă mână a apucat partea vătămată de centură, aplicându-i câteva lovituri în regiunea piciorului, apărând-se și suprimând intenția părții vătămate de a aplica lovituri cu toporul, iar în rezultatul acestor acțiuni și-a salvat viața.

Subsecvent, a fost menționat că, Babenco Mihail era mai înalt, mai mare și mai voinic și fiind foarte agresiv, însă nu putea presupune că de la aceste lovituri de apărare în regiunea piciorului poate să survină decesul acestuia.

Prin urmare, acțiunile sale au fost condiționate din frică și de starea neadecvată a părții vătămate și a faptului că flutura cu toporul după spatele său, care a atentat deschis și real la viața sa, or, dacă intenționa să-i cauzeze victimei leziuni corporale grave, loviturile sale ar fi fost îndreptate împotriva organelor vitale ale corpului.

Consideră că, s-a aflat în stare de legitimă apărare potrivit art.36 Cod penal, drept pe care îl au în egală măsură toate persoanele, indiferent de posibilitățile de a evita un anumit atentat primejdios sau de a se adresa după ajutor altor persoane, însă instanța a lăsat fără atenție gravitatea primejdiei, amenințarea și intensitatea atacului, puterea sa, posibilitățile sale la reflectarea atacului, de asemenea alte circumstanțe care puteau să influențeze asupra raportului real între atentat și apărare, în afară de aceasta și circumstanțele în care a fost săvârșit infracțiunea.

În cadrul cercetării judecătorești și-a recunoscut parțial vina, fiind de acord că decesul victimei a fost condiționat ca urmare a leziunilor corporale, însă nu a fost de acord că a avut intenția de a-i cauza careva leziuni corporale.

În concluzie, inculpatul a subliniat că, acțiunile sale corespundeau caracterului și gradului de gravitate a încălcării comise, pentru că viața și sănătatea sa erau amenințată de o primejdie reală din partea lui Babenco Mihail, care la atacat primul, fiind în stare de ebrietate, în stare de ebrietate se afla și el, astfel, ne având posibilitate să-l respingă pe atacator, care se afla de asupra sa, nu avea posibilitatea să fugă sau să se "rupă" de la acesta, iar raportul dintre atacator și dânsul, nu se afla pe poziție de egalitate. A fost atacat cu un ciocan și a fost nevoit să se apere aplicându-i câteva lovituri cu cuțitul în picior, fără a presupune că de la această lovitură ar putea surveni decesul victimei. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal se manifestă prin intenție directă, însă el nu a avut intenția cauzării leziunilor corporale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, apelul declarat a fost admis din alte motive, casată sentința, inclusiv din oficiu și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Barîliuc Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar închis.

Dispozițiile sentinței referitor la încasarea cheltuielilor judiciare și corpurile delictive s-au păstrat fără modificări.

Cererea inculpatului Barîliuc Denis Ion înaintată în condițiile art.473³ Cod de procedură penală, a fost admis în parte.

În temeiul art.385 alin. (5), 473³-473⁴ Cod de procedură penală, s-a constatat deținerea lui Barîliuc Denis Ion în condiții contrare art.3 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului pe perioada deținerii sale în calitate de prevenit de la 21.02.2020 - 11.01.2021, în total de 325 zile.

S-a redus pedeapsa stabilită lui Barîliuc Denis pentru perioada respectivă de detenție din calculul a două zile închisoare pentru o zi de arest preventiv cu un total de 650 zile.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, fiind analizat în cumul, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele cercetate în ședința de judecată, s-a ajuns la concluzia că acțiunile intenționate ale lui Barîliuc Denis, comise în circumstanțele constatate, întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzute la art.151 alin.(4) Cod penal, calificându-le ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.

Referitor la elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal instanța de apel a conchis că, obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar obiectul material îl constituie corpul persoanei.

Latura obiectivă se caracterizează prin fapta prejudiciabilă care se manifestă prin acțiuni de lovire, înjunghiere, otrăvire și altele, pe când poate exista și prin inacțiune precum ar fi de exemplu făptuitorul nu așază capacul deasupra unui canal, nu acoperă o groapă sau un șanț, nu instalează semne de avertizare, nu îngrădește un loc periculos.

La calificare nu are importanță dacă, în momentul cauzării vătămării, victima a simțit sau nu durere, la fel dacă a fost produsul direct al acțiunii sau al inacțiunii prejudiciabile precum și dacă aceasta vătămare este rezultatul nemijlocit (imediat) al acțiunii sau al inacțiunii făptuitorului, ori din contra, această este provocată prin intervenția unei alte energii (mediată).

La acest capitol instanța de apel a reținut că, urmează a fi verificată de fiecare dată dacă este legătura de cauzalitate dintre acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, deoarece fără acțiunea sau inacțiunea respectivă urmările prejudiciabile nu aveau să se producă.

În acest sens, fiind aplicate prevederile relevante din Regulamentul Ministerului Sănătății nr.99/2003 pentru examinarea speței deduse judecății.

Astfel, prin raportul de expertiză judiciară nr.202019C0052 din 26 martie 2020, s-a constatat că, la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Babenco Mihail s-au depistat mai multe leziuni corporale, care are o legătură cauzală directă dintre acțiunea prejudiciabilă comisă de inculpat și rezultatul prejudiciabil exprimat prin apariția la victimă a leziunilor corporale grave care sunt periculoase pentru viață și care s-a soldat cu decesului acesteia. Așadar, altercația inițiată de Barîliuc Denis și aplicarea de către acesta a mai multor lovituri cu cuțitul în diverse părți ale corpului victimei, au determinat lezarea arterei și venei femurale, în rezultatul căruia victima a decedat.

Latura subiectivă infracțiunii se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție

directă sau indirectă față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Reieșind din cumulul de probe administrate, s-a conturat că inculpatul a acționat din motive de răzbunare. Inculpatul în ședință de judecată a recunoscut că între el și victima Babenco Mihail a existent un conflict verbal referitor la comportamentul acestuia, fiind deranjat de faptul că consumă substanțe narcotice.

Tot aici, instanța de apel nu a exclus faptul că inițiatorul conflictului a fost anume victima, care la și atacat pe inculpat, însă acesta acționând cu intenție indirectă, prevăzând urmărilor periculoase ale faptei comise și acționând deliberat în vedere obținerii acestui rezultat, prin faptul că i-a aplicat lui Babenco Mihail mai multe lovituri cu cuțitul în zona membrilor inferioare și superioare, care au și dus la decesul victimei.

În succesiunea celor relatate, instanța de apel a observat că, deși inculpatul nu a urmărit survenirea urmărilor periculoase, fapt care s-a confirmat prin declarațiile acestuia care a menționat că a avut posibilitatea de lovi victima într-o zonă vitală, a ales să o lovească în picior, deoarece nu s-a gândit că va surveni decesul, adică în mod conștient, inculpatul a acceptat că în urma acțiunilor sale poate surveni decesul victimei.

Prin urmare, s-a stabilit că în raport cu survenirea rezultatului prejudiciabil exprimat prin decesul victimei, inculpatul nu a manifestat imprudență.

Subsecvent, instanța de apel a statuat că, acțiunile întreprinse de către inculpat a depășit limitele unei apărări, întru cât acțiunile întreprinse de către acesta în raport cu victima au fost disproportionale.

În fortificarea acestui deziderat instanța de apel a remarcat că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202019P0103 din 21 februarie 2020, s-a stabilit că nu au fost depistate careva leziuni corporale la inculpat, la momentul efectuării expertizei medico-legale, în situația în care inculpatul a susținut că între el și victimă a existat un conflict verbal, care ulterior a demarat într-o încăierare, cu o durată de aproximativ 15 minute.

Subiectul infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului precum că, recunoaște faptul cauzării leziunilor corporale victimei, însă nu a urmărit scopul cauzării decesului acestuia, or, inculpatul este direct cointeresat de a se eschiva de la răspundere penală, acesta a dat declarații nesigure, însoțite de presupuneri, atât la etapa urmării penale cât și în instanța de fond și apel.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului și cheltuielile judiciare înaintate în cadrul procesului penal, instanța de apel cu aplicarea normelor penale, procesual penale și procesual civile relevante speței a conchis că prima instanța le-a respectat și în acest sens a fost luată o soluție corectă.

De asemenea, instanța de apel a dispus în temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală reducerea pedepsei inculpatului. Având ca referință durata de 325

zile de aflare a acestuia în Penitenciarul nr.11 Bălți cu statut de prevenit, aplicând formula de reducere a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, a fost redusă pedeapsa cu 650 zile.

5. Avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care faptele inculpatului să fie reîncadrate în baza art.149 Cod penal, deoarece răspunderea penală în condițiile depășirii limitei legitimei apărări se incriminează potrivit acestei norme.

În esență, criticile avocatului se bazează pe modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, indicând că probele prezentate de partea acuzării, nu sunt pertinente și concludente ca să dovedească vinovăția inculpatului.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia acestuia asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În acord cu textul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, instanța de recurs atestă, că titularul acesteia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc că - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: **6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și **12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de

art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Din conținutul art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Sub acest aspect, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și astfel nu pot fi considerat ca un motiv legal sub aspectul casării hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101 și 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Barîliuc Denis în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Distinct de cele menționate mai sus, Colegiul penal notează și faptul că, apărarea invocă temeiul de casare prevăzut la pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de

procedură penală, pretinzând că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, și anume că - aceasta urma a fi încadrată nu în baza art.151 alin.(4) Cod penal așa precum a procedat organul de urmărire penală și instanțele de fond, dar în baza art.149 Cod penal.

Cu referire la această cerință a apărării instanța de recurs ține să menționeze că, inculpatul depunând apel împotriva sentinței de condamnare, a solicitat achitarea de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, invocând asupra nevinovăției lui, pe când în prezentul recurs deja partea apărării consideră că faptele inculpatului au fost greșit calificate.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs subliniază că nu se va expune asupra alegațiilor apărării cu privire la necesitatea reîncadrării faptelor inculpatului Barîliuc Denis în baza art.149 Cod penal, deoarece argumentele nominalizate nu au constituit obiect de examinare în instanța de apel.

Astfel, în instanța de apel, apărătorul și inculpatul au pledat că acțiunile ultimului au fost comise doar în limitele legitimei apărări. Însă, potrivit prevederilor art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Mai mult, versiunea despre lipsirea de viață din imprudență, este combătută prin declarațiile a înseși inculpatului Barîliuc Denis, care confirmă producerea vătămarilor corporale a victimei, în mod intenționat, cu un anumit scop.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Barîliuc Denis xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie